Zalatáj

megyei közéleti havilap

XXIII. évfolyam
712. szám
2011. január 20.

Ára: 190 Ft

Médiaügy alulról

Rajz: Farkas László

– Tanár úr, maga, mint lecsúszott értelmiségi, fogalmazhatna egy beadványt az Alkotmánybírósághoz, hogy mi is ragaszkodunk a szabad véleménynyilvánításhoz: a francba ezekkel a piszokul magas piaárakkal!

A tragédia kategóriái

Az egyik országos napilap szerint „nemtelen konkurenciaharc is állhat a budapesti diszkótragédia hátterében. Állítólag valaki minden ok nélkül »késelést« kiáltott, menekülésre kényszerítve a közelében állókat."

S kitört a pánik. A szomorú valóság három fiatal leány halála. A tragédia kapcsán számos találgatás látott napvilágot, rengeteg tanulság hangzott el, és talán még több olyan vélemény, hogy miképpen lehetne megakadályozni a jövőben az ilyen borzalmas eseteket. A hármas halálesettel kapcsolatos hírözön természetesen fenntartásokkal fogadható, hiszen ilyenkor számtalan olyan feltételezés lát napvilágot – különösen az interneten –, amiknek semmi közük a valósághoz.

Nagy tehát a sajtó szerepe az ilyen esetekben, akár a megelőzésről, akár a sajnos már megtörtént esetek tálalásáról van szó. Nehéz értelmezni tehát a közszolgálati televízió riporterének kijelentését, aki a hétvégi borzalmat értelmetlen tragédiaként említette.

Az ilyen tragédia nem lehet sem értelmetlen, sem értelmes, „csak" elkerülendő és megakadályozandó!

E.E.

9 770865 135001 11712

Elérhetőségeink:
Telefon:
92/596-936,
fax:
92/596-937,
e-mail cím:
zalataj@zelkanet.hu

Jel(zés)ek szerint

Európa forrong. Mondhatnánk azt is, hogy kísértet járja be Európát. A *magyar médiatörvény* kísértete. Hetek óta nincs nagyobb problémája az öreg kontinensnek, mint ledöbbenni, felhorgadni, farkast kiáltani a média megrendszabályozásának magyarországi kísérlete okán.

Berlintől Londonig zeng az éter a tiltakozók sikolyaitól. A hangok átcsapnak az Óceánon, bezörgetnek a *The Washington Post* szerkesztőségi szobáiba is, és az ottani médiaőrök sziklakemény dörgedelmet fogalmaznak, az orbáni diktatúra médiumokra való kiterjesztésének szándéka ellen.

Különös pikantériája az egész hajcihőnek, hogy az uniós méretű tiltakozás vezérbömbölői bevallottan nem is olvasták még a magyar médiatörvény szövegét. A honi „médiaszabadság-harcosok" előszeretettel hivatkoznak a nyugati bírákra, kérdés, hogy ők minek alapján kelnek ki a törvény ellen, ha annyit sem ismernek belőle, hogy kukk vagy bekk.

Nem kell Sherlock Holmes-i kvalitásokkal rendelkeznünk ahhoz, hogy rájöjjünk: a tiltakozás alapjául szolgáló hírmorzsák hazai postások közreműködésével jutnak a nyugati médiamágnások, a „mértékadó" uniós közéleti személyiségek birtokába. A jelzések itthonról érkeznek a Lajtán túlra.

A magyar médiatörvény ellen gerjesztett, lassan nemzetközi botrányként aposztrofált felhajtás mostanra odáig vezetett, hogy az Európai Parlament szakbizottsága rendkívüli ülést hívott össze a jogszabály górcső alá vételének szándékával.

Neelie Kroes, az információs tevékenységért felelős biztos (majdnem azt írtam: illetékes elvtársnő!) meg is fogalmazta aggályait a törvénnyel kapcsolatban. Az uniós médiaőrség főembere ilyen kifejezéseket használt kritikáinak megfogalmazásakor: „a jelek

(Folytatás a 2. oldalon)

AKKSI
Akksi Kft.
Személy-és tehergépjármű, motorkerékpár-és indító akkumulátorok.
INGYENES
ellenőrzés, beszerelés, szaktanácsadás.
Hulladék akkumulátor felvásárlás.
Zalaegerszegi üzleteink:
PANNON AKKU
Ola u. 12. Tel.:92/312-414
Kiserdei út 5. Tel.:92/315-731

„Csatornaváltás?"

A megyei napilap sms-vélemény rovatát több napon át uralták az egyik tv-szolgáltatóval kapcsolatos vélemények. Nagy volt a felháborodás, hogy a cég megváltoztatta az addigi csatornabeosztást, néhány közkedvelt adó külön fizetős csomagba került.

A csatornavetésforgó kapcsán kerestük a cég vezetőjét, akit arról az információnkról is kérdeztünk volna, hogy valóban tervezik-e a hálózat eladását, amit korábban (alig több, mint egy éve) egy zalai cégtől vásároltak meg.

A titkárságnál tovább sajnos egyszer sem jutottunk (hívásainkat egyébként minőségbiztosítási okokból rögzítették). Azt a választ kaptuk, hogy az ügyvezető igazgató még nem tudott foglalkozni kérdésünkkel, türelmünket kéri.

- e -

Kvittek vagyunk?

1945 kora tavaszán történt. Húsvét napjait éltük, amikor a dicsőséges felszabadítók néhány harcosa házunknál töltött néhány napot, szusszanva egyet a Berlin bevételéhez vezető úton. Katonai nyelven talán úgy mondhatnánk, hogy vezetési pontot rendeztek be az akkor még álló, zsúpfedeles házunkban, telefonnal, térképekkel, ahogy dukál. Három gépkocsi állt az udvarunkon, a hozzájuk tartozó sofőrök és egy parancsnok képviselte a később felszabadítónkként tisztelt orosz szoldateszkát.

A katonák tisztességgel viselték magukat mindaddig, amíg öreganyám bele nem pislantott egyik térképükbe, felfedezve azon az oláhvárosi kőkeresztet – de ez egy másik történet. Szóval a ruszkik – inkább így, mint szovjeteknek hívták őket akkoriban – jól elvoltak nálunk; a sofőrök javítgatták autóikat, a tiszt telefonálgatott a tábori készüléken a község más pontján időző társaival.

Egyik nap (nyilván nagyon ráuntak már a konzervekre) feltűnően méregették az udvaron páváskodó magkakast. Tudvalevő volt, hogy ezzel a pompás jószág sorsa megpecsételődött. Az egyik katona – kerülve a hagyományos cécót – egyszerűen tarkón lőtte baromfiudvarunk díszét, amely így, akarata ellenére is hozzájárult felszabadítóink harci morálja karbantartásához.

Jómagam, mint totyogó gyermek, az udvaron a harci járgányok között téblábóltam, elbájoltan a soha nem látott gépcsodáktól. Kezembe vettem ezt-azt az autókat bütykölő ruszkik szerszámai közül. Miután a katonák két-három nap múlva tovább mentek nyugat felé, kiderült, hogy egy franciakulcsot „eljátszottam" a Vörös Hadseregtől. Az ebül szerzett szerszámot apám később a harmadik szomszédban lakó hidegkovácsnál egy lemezvágó ollóra cserélte. A pléhvágó alkalmatosság mai napig is a többi haszontalan (valamire jó lesz kategóriájú) vaslomok között rozsdásodik.

Magkakasért egy pléhvágó olló. Illetve eredetileg egy franciakulcs. Nem lehet tudni, hogy a csere akkori áron megfelelt-e az ár-érték aránynak, de tekintsük úgy, hogy ha nem is egészen jogkövető úton, családunk kárpótlást nyert a ruszkik bendőjébe pusztult magkakasért. Kvittek vagyunk...

S hogy miért hozakodtam elő ezzel a kis történettel?

Híre van, hogy 95 magánszemély pert indított egy chicagói bíróságon a MÁV ellen. A többségükben Amerikában és Izraelben élő, a magyar holocaust áldozatainak leszármazottjai perlik a vasutat. Az Illinois-i északi kerületi bíróság 10-cv-868 ügyszámú periratában többek között az olvasható: „Az alperes által biztosított szerelvények nélkül több százezer zsidót nem lehetett volna Auschwitzba szállítani". A felperesek ezzel az indokkal követelnek a MÁV-tól, lényegében a magyar államtól 240 millió dollár vagyoni és egymilliárd dollár nem vagyoni kártérítést.

Azzal együtt, hogy mélységes empátiával kell viseltetnünk a holocaust áldozataival szemben, az amerikai bíróságon megindított pernek van nem csekély abszurditása. A fentebb említett, s a hozzá hasonló indokokkal valójában visszamenőleg be lehetne perelni a teljes történelmet. Lehetne perelni Leonardót, aki nagyszerű művészeti alkotásai mellett feltalált jó néhány pusztító eszközt is. Vagy Alfred Nobelt, aki kovasavból és nitroglicerinből összehabarta a dinamitot, majd feltalálta a füst nélküli lőport is. Eme (Nobel szerint kizárólag békés célokra szánt) találmányok segítségével rengeteg életet pusztítottak el szerte a nagyvilágban.

Ne is szóljunk a Boeing 29-es bombázónak gyártójáról. A pilóta által anyjáról Enola Gaynek keresztelt repülő vitte Hiroshima fölé a Little Boy-t, az első atombombát.

Folytathatnánk a végtelenségig a sort.

Óhatatlanul felmerül a kérdés: kvittek vagyunk-e mindannyian, szerte a világban, ahol nem csupán egy magkakas volt a tét?

F.L.

Jel(zés)ek szerint

(Folytatás az 1. oldalról)

szerint problémát okoz", „úgy tűnik, hogy vonatkozik", és „első pillantásra nem látszanak". A kritikus mondatokat felvezető idézetek aligha váltanak ki harsány hozsannázást a törvény ellen acsarkodó, jobbára a hazai médiát „történelmileg" uraló balliberális értelmiségi körökben.

Abban viszont, az uniós vizsgálat végső kifejletétől függetlenül biztosak lehetünk, hogy a jelek, a jelzések továbbra is áramolni fognak kifelé az Orbán-kormány (szerintük) galád cselekedeteiről. Ha nem lesz média ügy, lesz másik. Mint a bohócnak trombitája.

f.l.

Való világ

– Jaj, Kovácsné, jön nekem ilyen pitiáner dolgokkal, mint a villany - meg a gáz - számlája! Pont most, amikor kitették a favoritomat a Való világból!...

„Én úgy vagyok, hogy már száz ezer éve nézem, amit meglátok hirtelen."

Magyar Műveltség Kincsestára Szabadegyetem

Magyar Műveltség-Díj

Az egyetemes magyar kultúra értékeinek megtartása és átörökítése érdekében kifejtett önzetlen emberi tettekért!
Alapítás időpontja: 2010. december 5. - Nagykanizsa
A díjat csak olyan emberek kaphatják, akik a magyar örökség szolgálatában maguk erejéből értéket teremtettek!
Kérem megtisztelő javaslataikat!
Egy emberségesebb és igazságosabb magyar jövő reményében!
Rajnai Miklós – Bánffy Miklós-díjas bölcsész – egyszerű magyar közember
rajnaimk@t-online.hu +36-30-5523388 - +36-93-310-573

"SZORT 99"
SZOLGÁLTATÓ ZRT.
8901 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4. Pf.: 191

SZOLGÁLTATÓ ZRT. "SZORT 99" ZALAEGERSZEG

- Méret utáni polgári és ortopéd cipőkészítés a Piac tér 1. sz. alatt
Tel.: 92/312-543
- Munkaruha készítése nagy választékban. Extra méret esetén egyedi gyártást is végzünk.
Tel.: 92/311-111/20

Napok hordaléka...

Kezdd újra, Justitia!

Az egyik hírportálon olvastam, hogy állítólag szándékosan hozott rossz ítéletet a bíró első fokon a Baumag-ügyben. Mint ismert, a Fővárosi Ítélőtábla hatályon kívül helyezte a Fővárosi Bíróság ítéletét, így kezdődik minden elölről. Mint a Kulcsár-ügyben.

Nézzük, mit is ír erről a hírportál!

„Az elsőfokú bíróság még 2010 januárjában mért hét évi börtönbüntetést Balázs Lászlóra, kilenc évre eltiltotta őt a közügyektől, valamint kilencmillió forint mellékbüntetésre ítélte. Ha valaki esetleg nem emlékezne: a Baumag Szövetkezet 1995-től a banki kamatnál jóval magasabb hozamot ígérve gyűjtött pénzt. A hosszú időn át látszólag tökéletesen működő biznisz 2003-ban egycsapásra összeomlott, és kiderült, hogy a cég nem remek befektetések profitjából fizette ki első tagjait, hanem a később jelentkezők pénzéből. Vagyis piramisjátékot űzött.

Az ominózus verdiktet »eljárási szabálysértésekre« hivatkozva helyezte hatályon kívül a Fővárosi Ítélőtábla. A büntetőeljárási törvény rögzíti, mit kell tartalmaznia az elsőfokú ítéletnek – kezdett kérdésünkre alapfokú jogi képzésünkbe Czine Ágnes, a Fővárosi Ítélőtábla kollégiumvezetője. – Egyebek mellett törvényi előírás, hogy föl kell sorolni a releváns bizonyítékokat, és azokat össze kell vetni. Ez azt jelenti, hogy a bíróságnak meg kell indokolnia, a rendelkezésre álló bizonyítékok közül melyeket fogad el és melyeket mellőz. Össze kell vetni egymással a vádlottak, tanúk vallomását, és indokát kell adni a szakértői vélemények elfogadásának vagy mellőzésének is. A másodfokú bíróság nem pótolhatja az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét. Mivel az elsőfokú bíróság ebben az esetben indokolási kötelezettségének nem tett teljes körűen eleget, a másodfokú bíróságnak hatályon kívül kellett helyeznie az elsőfokú ítéletet."

Hát akkor kezdődik minden elölről! Jog és igazságszolgáltatás Magyarországon... Talán itt is lesz végre „disznóóltakarítás", mint azt a pályázati rendszernél ígérte Orbán Viktor miniszterelnök minap.

Demográfiai robbanás

Még mondja valaki, hogy elnéptelenednek a zalai apró falvak! Bödeházán például néhány hét alatt majdnem megduplázódott a lakosság.

Nem bukkantak aranybányára, hévíz sem tört fel, kaszinófalut sem akarnak építeni, mégis rohant a tömeg Bödeházára. Közeledett az időközi polgármesterválasztás. (Erre azért volt szükség, mert az októberi választáson szavazategyenlőség alakult ki a két jelölt között.)

A régi polgármester emberbarát arcát mutatta a voksolás előtt. 21 tengődő, idegenből érkező polgártársunknak nyújtott menedéket házában. (Az egyik tv-csatorna szerint riválisa is meglehetősen vendégfogadó kedvében volt ebben az időszakban, de nála nem fértek el huszonegyen, csak négyen.) Persze nem várt(ak) ezért semmit. Főleg voksokat nem.

A hatóságok mindenesetre megsemmisítették az eredmény. Új választás lesz, s természetesen vizsgálat indult.

Itt lenne az ideje, hogy véget vessenek ezeknek a manipulációknak. Különben a választást, a demokráciát, az egész magyar politikai intézményrendszert teszik nevetségessé.

Szakértelem

Elítélték a megyeszékhelyi önkormányzat egyik volt munkatársát, mert a beszerzési ajánlatoknál „mozgott" az árfolyam.

A volt köztisztviselő azzal védekezett a bíróságon, hogy ő „csak" gépészmérnök, nem érthetett minden szakmai ajánlathoz.

Ha nem értett hozzá, miért volt ott? Miért volt döntéshozó helyzetben?

Lekvárcímke

A politikai széljárásnak köszönhetően funkcióba kerülő, helyezkedő karrieristáknak üzenem:

Ha felrakják a szart a polcra, idegesítő, hogy mindjárt lekvárnak képzeli magát.

„Liberálisok"...

A ványadt szabadmadár maradványok megint telekürtölték a világot: borzasztó dolgok történnek Magyarországon! Most éppen a sajtószabadság került veszélybe...

Az Európai Unióban akadtak jópáran, akiknek tetszett a leharcolt demokráciavédők karcos lemeze, amit mindig akkor tesznek fel lejátszójukra, amikor éppen a Fidesz kormányoz. Ráadásul nem is 33-as fordulaton, hanem a dupláján. (A kétharmad, az kétharmad...)

Veszélyben a demokrácia – sírják tele a liberális világsajtót. A magyarországi demokráciáért aggódó politikusok pedig összevonják szemöldöküket, s figyelmeztetően felemelik mutatóujjukat: megállj Magyarország, megállj Orbán Viktor! Úgy tűnik, a brüsszeli urak egy részénél még mindig a politikai süllyesztőbe küldött SZDSZ volt vezetőinek hamis sirámai érik csak el az ingerküszöböt. (Pechükre José Manuel Barosso, az Európai Bizottság elnöke a napokban úgy vélekedett, hogy Magyarország demokratikus ország, jelenlegi miniszterelnöke, Orbán Viktor pedig a totalitárius rendszerek következetes ellensége.)

Magyarországot – amely az Európai Unió tagja, ráadásul a szegényebbek közé tartozik – az utóbbi hónapokban érte néhány katasztrófa (lásd vörösiszap, árvíz, belvíz). Ha már a szolidaritás jegyében nem hoztak létre valamiféle kármentesítési alapot tagországaik részére, legalább a hamis vádakkal acsarkodó levitézlett magyar „liberális demokráciavédőktől" mentsenek meg bennünket.

Mert ezek még a vörösiszapnál is veszélyesebbek.

Görbe dioxinnal megtömve

Emlékeznek még arra, hogy mekkora ricsajt csaptak a magyarországi libatömések körül külföldön?

Állatvédőknek álcázott érdekvédők elérték, hogy a magyar máj iránti kereslet visszaesett az uniós piacon. Hálásak is voltak a franciák.

S talán azt sem felejtették még el, amikor a görbe magyar uborka száműzött lett a civilizált piacon. A szálegyenes torma, s a snájdig kapor kijelentette: a görnyedt uborkával nem akar egy üvegben dunsztolódni, ők európai uniós karriert szeretnének befutni.

A fenti súlyos élelmezésügyi katasztrófahelyzetekhez képest igencsak jelentéktelen ügy a németországi dioxinbotrány. Csupán néhány ezer baromfitelepet kellett bezárni. Valami fatális véletlen folytán a biodiesel vagy repceolajgyártás melléktermékeként keletkező dioxint kevertek a baromfik takarmányához. Az amúgy csak kenőolajként használható vegyület tulajdonképpen nem veszélyes, hiszen a rákon kívül komolyabb betegséget nem okoz. Bagatell. Hol van ez a görbe uborka és a libatömés emberiséget fenyegető veszélyétől?

Akár életfogytiglanig...

A Hír TV egyik január 16.-iki műsora a temetői lopásokkal foglalkozott. Mindent visznek, ami mozdítható – panaszkodtak az érintett falvak polgármesterei. A tettenérés ritka, s ha mégis, a büntetés enyhe.

Hát szigorítani kellene! Ha valaki nem köti be a biztonsági övét a városban, s ezért a rendőrök megkínálják „akár 300 ezer forintos bírsággal", a templom – és temetőgyalázó tolvajoknak „akár" életfogytiglanig tartó fegyházat is ki lehetne osztani. S persze az orgazdáknak is.

Talán tiltakoznának az ismert liberális „jogvédők", a megélhetési bűnözés megfogalmazójaként ismert Kuncze Gábor is aktivizálná magát (most mint a demokráciáért aggódó mikrofonállvány), de előbb-utóbb rend lenne. A temetőket és a templomokat elkerülnék ezek az istentelen bűnözők.

S ez a lényeg.

Ellentmondás

A szervezők adatai alapján mintegy tízezer ember tüntetett a Kossuth téren a szerintük veszélyben lévő sajtószabadságért, s demokráciáért.

A Gyurcsány-kormány idején kordonok védték – még az állami ünnepeken is – a teret az emberektől.

Most szabadon tüntethettek, nem voltak kordonok, vízágyúk, szemkilövő rendőrök.

Valóban nagy baj van...

E.E.

Szoci a sitten

Rajz: Farkas László

– Azért csuktak le, mert talicskával toltam ki a pénzt a cégtől. Na, de mennyire feltörte a tenyeremet a nyele!

Harag és bosszú nélkül

Némely embertársunk, a történelmi események szereplőjeként, a vállalt eszmeiséget, és annak következményeit a közösség boldogulásáért használta fel. *Hajdú Gyula*, Zalaegerszeg közismert polgára az ötven évvel ezelőtti történések tükrében, nyolcvanadik születésnapja apropóján avatott be bennünket gazdag életútjába.

Az egyik legjelentősebb kitüntetésével, a Kovács Béla-díjjal.

– 1930. december 16-án születtem Gősfán. 11 éves voltam, amikor apám meghalt negyvenkét évesen, aki kántortanítónak szánt engem. A négy polgárit Vasváron végeztem el. Az iskola a közösség fontosságát, valamint az élet lényegi dolgait adta nekem. Abban az időben a vallásnak nagy volt az uralkodó szerepe, így a legfontosabb tárgyak egyike a hittan volt. Szombathelyen kezdtem, majd Zalaegerszegen fejeztem be a közgazdasági technikumot. Megözvegyült édesanyám önerőből nem tudott taníttatni, ezért munkát vállaltam útépítésnél, valamint a cséplőgép mellett is – kezdte színes élettörténetét.

Kereskedelmi iskolában szerzett végzettséget, majd leérettségizett, ezt követően édesapja akaratának megfelelően és emlékének tisztelegve, Kőszegre került a tanítóképzőbe, ahol már megmutatkozott szervezőkészsége. Felsőfokú számviteli képesítést, mérlegképes könyvelői végzettséget szerzett Budapesten, amelynek birtokában Zalában helyezkedett el. A jegyzői, vezetőírnoki munkakör betöltését követően jöttek a katonaévek.

– A katonaságnál légvédelmi tüzér voltam, majd 1956-tól Zalaegerszegen dolgoztam a Zala Megyei Földműves Szövetkezet megyei központjában, ahol munkástanács tagnak választottak meg, de hangsúlyozom, párttagságot sohasem vállaltam. Az akkori események közül a tüntetéseket, a sortüzet, a decemberi asszonytüntetést és a Felszabadulás emlékmű ledöntését említhetem. 1957-ben elbocsájtottak a munkástanács tagjai közül, majd ezt tárgyalás követte jogvégzettség nélküli ember vezényletével. A vád szervezkedés volt, ahol több társamat elítélték, én felfüggesztett 5 hónap börtönbüntetést kaptam. Ennek következményeként nem tudtam elhelyezkedni, ezért vettem egy pár lovat, és Vasboldogasszonyon földet műveltem – folytatta az akkori történéseket Hajdú Gyula.

Ezt követően végzettségének megfelelően Hottóra került főkönyvelőnek. 1968-tól a Zalaegerszegi Vágó-és Húsipari Vállalatnál, később a Zala Megyei Idegenforgalmi Hivatalban kapott lehetőséget. Ez utóbbi helyen, '56-os múltja miatt kérték, hogy mondjon fel. A Zala Megyei Iparcikk Vállalatnál belső ellenőrként tevékenykedett, később a megyeszékhelyi Munkácsy Mihály Szakközép-és Szakmunkásképző Iskolában gazdasági igazgatóhelyettes volt 1977-1990-ig, majd a nyugdíjas évek következtek.

– A szűkebb és tágabb közösségért való tenni akarás mindig középpontban volt az életem során. 1978 óta töltöm be Zalaegerszegen a Vöröskereszt városi szervezet ellenőrző bizottságának elnöki tisztét. A politikai múltam miatt ekkor csak a Vöröskeresztnél vállalhattam társadalmi munkát. A kilencvenes évek elején alapító tagja voltam az Országos '56-os Szövetség Zala Megyei Szervezetének, valamint a Magyarok Világszövetsége Zalaegerszeg város elnöki tisztét is betöltöm – tudtuk meg a sokoldalú élet egy-egy állomását.

1997-ben bajtársával, *Rosta Sándorral* életre hívták a Zala Megyei '56-os Hagyományőrző Egyesületet, amelynek most is elnöke. Jelentős szerepük volt a zalaegerszegi '56-os emlékmű létrehozásában 2003-ban, valamint a civil szervezetekkel való hatékony együttműködésben is.

– A forradalomban való részvételem a további életemre is kihatással volt, gondolok itt a munkahelytalálásra és gyermekeim taníttatására, de mindezen sikerült családi összefogással, józan gondolkodással, elveim birtokában túllépnem. Mindig azt vallottam, hogy visszafogva, harag és bosszú nélkül kell tenni a dolgunkat, így előbbre tudunk jutni bármilyen területen, természetesen az emlékezés szellemében – hallottuk Hajdú Gyula bölcs gondolatait.

Ennek tudatában az évtizedek során, az '56-os események, és az áldozatok emlékeinek adózva, számos emlékmű felállításának kezdeményezője volt a megyében. Az ötvenes évek politikai történéseit, Rosta Sándorral együtt könyvbe foglalta, valamint az ő ötlete nyomán indult útjára egy film elkészítése is, „Forradalom Zalában..." – címmel, melynek alkotói együttműködésre is felkérték. Az elmúlt esztendőben jelent meg szintén Rosta Sándor és Ferenc Győző munkája nyomán, a „Történelmi kiskáté" című kiadvány, az 1947-1990-ig tartó eseményeket tárva az olvasó elé, melynek kiadói munkáit is Hajdú Gyula vállalta fel. Terve, hogy a zalaegerszegi vasútállomással szemben lévő téren, a kommunista diktatúrák mártírjainak üldözöttjeire emlékezve szeretne emlékművet emeltetni, „Magyar Golgota" címmel.

– A páterdombi városrészben, ahol élek, évekig aktív részt vállaltam a településrész képviselőjeként az itt élők életének javításában. A Pipa-hegy Szőlősgazdák Közösségének alapítójaként, az ottaniak ivóvíz hozzáférhetőségét értem el, majd az odavezető utak építésének szervezésében is lényegi szerepet vállaltam. Mindezekben támaszom és segítőm a mai napig is életem párja, Rózsika, akivel májusában ünnepeltük 54. házassági évfordulónkat, gyermekeink, Zoli fiunk és Ibolya lányunk, valamint menyünk Andrea és vejünk Zsolt, négy leány unokánkkal, Lilla, Szabina, Fanni, és Eszter társaságában – emlékezett vissza meghatódva.

A ma is aktív '56-os forradalmár, a viharos ötvenes évek történéseinek átélését, valamint az azt követő évtizedek közösségépítő munkájának eredményeit számos kitüntetéssel ismerték el. Így sokrétű, értékteremtő tevékenységét Zalaegerszegért díjjal, a Hazáért és Nemzetért '56-os emlékéremmel, valamint miniszteri kitüntetés formájában a Kovács Béla díjjal is jutalmazták.

Török Irén

Boroshordók eladók

Tölgy boroshordók olcsón eladók. Érdeklődni lehet a 92/596-936-os telefonszámon hétköznap 8-15 óráig.

Németh Fogtechnika

Kivehető műanyag fogsorok, hidak, koronák, fémlemezes fogpótlások, betétcserék, fogsor törés, repedés javítások és minden fogpótlással kapcsolatos kérdésre állok rendelkezésükre.

Németh Szabolcs fogtechnikus ÖMJ
8921 Zalaszentiván, Petőfi S. út 15.
Tel.: 06 92 317-512
00 36 30 204 2766

Balodali nyugdíjpóker és népességfogyás

A nyugdíjvitának nevezett mellébeszélésnek csak akkor lehet véget vetni, ha áttekintjük nyugdíjrendszerünk több mint félszáz éves történetét. Az ötvenes évektől kezdve vezetett az út a Horthy-rendszerben működtetett tőkefedezeti elven működő nyugdíjrendszertől az 1998-as kísérlethez, ami a tőkefedezeti elvhez kívánta a rendszert visszaterelni. A II. világháború előtti rendszerben a biztosítottak befizetései saját majdani nyugdíjukat fedezték. A felhalmozódott pénzt a kasszák befektették, a befektetések hozamai is gyarapították a nyugdíjasok vagyonát. A kasszák részvényekkel, kötvényekkel, ingatlanokkal rendelkeztek. A rendszer csak az állami alkalmazottakra és néhány nagyobb vállalkozás alkalmazottaira terjedt ki.

A falusi népességnek az évszázados többgenerációs együttélés adta lehetőségen belül biztosították öregkori ellátását. Az idős kort megért szülőket gyermekei tartották el, az örökölhető gazdaság fejében. Annak a gyermeknek volt ez kötelessége, aki a szülői házban maradt. (A székely rendtartás erről külön is rendelkezett, ez a kötelesség a legfiatalabb gyermekre maradt.)

Ebbe a rendszerbe „újított" bele a Rákosi-rezsim. Államosította a kasszák vagyonát. Ezzel megszűnt a tőkefedezeti alap, a rendszer összeomlott. A továbbiakban a nyugdíjakat a fiatalok befizetéséből fedezték, átálltak a kirovó-felosztó rendre. Faluról tömegével áramlottak a városokba, volt befizetés bőven, Rákosiék még ebből is markoltak ki jócskán.

Első lépésben tehát a baloldal két bőrt húzott le a rókáról: eltulajdonította a tőkefedezeti alapok vagyonát és dézsmálta a fiatalok folyó befizetéseit is. A falun maradt öregek is kárt szenvedtek, mert tömegesen maradtak ellátás nélkül, hiszen gyermekeik a városba mentek dolgozni. Szakadozott a többgenerációs együttélésen alapuló szolidaritás. Ráadásul az állam hirdetni kezdte, hogy a nyugdíj az állam ajándéka. A galambdúc méretű városi lakások viszont alkalmatlanok voltak 3-4 gyermek elhelyezésére. A falun maradt idősek sem tudtak az unokákra ügyelni, a fiatalok viszont alacsony bérükből nem tudták már az idős, falun maradt szülőket támogatni.

A fenyegető demográfiai krízist a Ratkó-törvénnyel próbálták meggátolni, ami kimondta, hogy anyának szülni kötelesség, lánynak dicsősség. Bevezették a művi vetélések teljes tilalmát és szigorú büntető szankcióit. (A Kárpátok „géniusza" a hatvanas évek végétől vette csak át a kész magyar modellt.) A Kádár-korszakban is észlelték a demográfiai csapdát, ami a művi vetélés tilalmának feloldása miatt még fenyegetőbbé vált. Ellensúlyként vezették be a gyermekgondozási segélyt, bár a „kicsi vagy kocsi" dilemma megtette káros hatását. 1981-ra a halálozások és a születések egyensúlyba kerültek, megszűnt a népességszám szerény emelkedése, elindult a fogyás. Sokatmondó a tény, hogy a népesség fogyása éppen a hazánkat is érintő hitelválság évében (1982) vált számszerűségében is határozottan érzékelhetővé.

A káros-kóros demográfiai jelenségek ellenére a nyugdíjkasszsza még a rendszerváltás előtt is enyhén pozitív szaldóval zárt. A befizetési többleteket azonban a költségvetést körülvevő sűrű köd rendre elnyelte. 1979-től a növekvő eladósodás időről időre megismétlődő megszorításokhoz vezetett. A megszorítások alapvetően az egyre növekvő adósságszolgálati terhek fedezését szolgálták, egyben olvasztották a gyermekellátásra jutó forrásokat. Csökkent az óvodai és bölcsődei férőhelyek száma. A romló demográfiai helyzet viszont folyamatosan rontotta a felosztó-kirovó rendszer forrás ellátottságát. Egyre több pénz volt szükséges a nyugdíjak pótlására, amiket csak a költségvetést terhelve lehetett előteremteni.

1998-ban a baloldali szoclib kormány saját találmányát a felosztó-kirovó nyugdíj rendszert is meglékelte, kötelezővé tette a fiataloknak a beszállást befizetéseik egy részével a magánnyugdíj-pénztárakba.

Az ötvenes években a ma nyugdíjba lépők nagyszüleit hagyták falun ellátás nélkül a kirovó-felosztó rendszer nagyarányú megcsapolásával, most pedig a ma nyugdíjasaira készültek végső csapást mérni. Számítható volt, hogy a költségvetés a kettős nyomást nem fogja bírni. Egyrészt egyre többet kell a nyugdíjak pótlására fordítani, másrészt a hiány fedezése is egyre több kamatba kerül. Gondosan kitervelt csapás várt ezen túl a részlegesen tőkefedezet alapú magánnyugdíjakra is. Tizenkét év működés után a hozamok (vagyongyarapodás) elenyészőek, néhol veszteségek halmozódtak. A másik oldalon pedig magas működési költségek, kiemelkedő megbízási díjak, burjánzó testületek találhatók. Nem más ez, mint a baloldal politikai zsákmánya. A ballib gárda mindig vígan mulat, ha a számlát a közös fizeti. Az sem számít, hogy a közel 3000 milliárd forintos magánnyugdíjpénztári vagyon a költségvetésnek legalább 5000 milliárd többlet eladósodásba került a kamathalmozódás miatt.

A nyugdíjrendszer piaci irányultságát féltő falusi gyökerű fiataloknak elegendő lenne beletekinteni saját családtörténetükbe, hogy a baloldali hatvanéves nyugdíjpóker káros demográfiai hatását megértsék. Kérdezzék meg szüleiket, hogy dédszüleik családjában hányan voltak testvérek és ezt vessék össze azzal, hogy ők manapság hány gyermeket terveznek.

Az „ár" eddig a 700 ezres népességfogyás és a beláthatatlan további romlás. Mindez komoly gátja már ma is egy dinamikus gazdasági növekedésnek. A kétkedő fiatalok kapnak-e értelmes, igenlő választ a kérdésre: lesz-e majd nyugdíjuk? Lesz-e a hazában elegendő munkában álló ember, akiknek befizetései az ő nyugdíjukat fedezi? A ballibek ilyen kérdéseket nem tesznek fel, inkább vádaskodnak ahelyett, hogy magukba fordulva vezekelnének.

Boros Imre
közgazdász

– Mennyire irigylik tőlünk a kezelési költséget, pedig majd' leszakad a nehéz bankókötegek alatt a kezünk!...

Süldők előjegyezhetők

Törzsállományból,
húsfajta 25-30 kg-os süldők
folyamatosan kaphatók.
Ár: 550 Ft/kg,
takarmánygabonát beszámítok!

Érdeklődni: 92/393-577, 06/30/478-6485

GÖCSEJ NYOMDA

SZERKESZTÉSTŐL A KIVITELEZÉSIG

- Ofszetnyomtatás 1-2 színes géppel és 4 színes géppel + lakkozás
- Flexo nyomtatás 8 színes géppel + UV (tekercses öntapadós címkék, fólianyomás stb.)
- Digitális színes és fekete-fehér nyomás fotóminőségben
- Teljes körű kötészeti munkák
- Újság- és könyvkiadás

ELÉRHETŐSÉGEINK:
8900 Zalaegerszeg, Bajcsy-Zsilinszky tér 2.
Telefon: (92) 331 - 539 • Tel./Fax: (92) 316 - 783
Ofszet, digitális: 06 (30) 520 - 3132 • Flexo-üzem: 06 (30) 929 - 1219
E-mail: info@gocsejnyomda.hu • Web: www.gocsejnyomda.hu

HIRDETÉSÉT

feladhatja a Zalatáj havilapban.
Telefon: (92) 596-936;
Fax: (92) 596-937;
E-mail: zalataj@zelkanet.hu

Súlyos teher a böröndben

Léderertől – Komáig

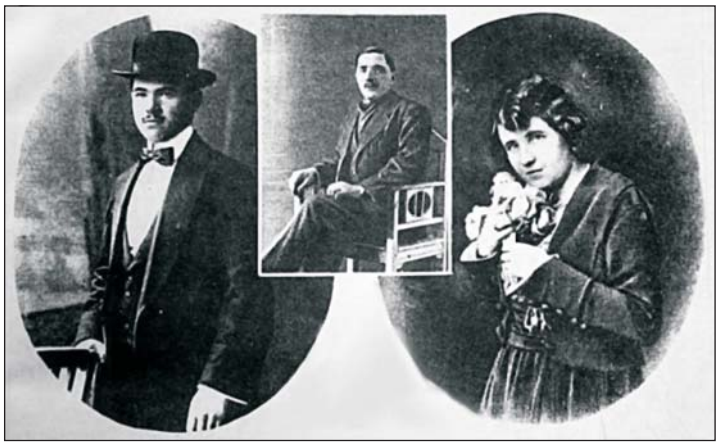

Bal oldalon Léderer Gusztáv, középen az áldozat, jobb oldalon pedig Schwartz Mici.

Nem tudni miért, de az elmúlt években megszaporodtak a legkegyetlenebb, a darabolós gyilkosságok Magyarországon. Az elmúlt 10 évben 15 ilyen ügy borzolta a kedélyeket, 2010-ben három brutális gyilkosság adott munkát a rendőrségnek.

Ha a magyar kriminológia képzeletbeli históriáskönyvében lapozunk, kétségtelenül az úgynevezett *Léderer-ügy* kívánkozik az élre ebben a gyilkossági „műfajban".

A kiváló írót, *Krúdy Gyulát* sem hagyta hidegen az elmúlt évszázad húszas éveiben történt döbbenetes bűntény.

„...Lédererné mi van a kosárban..."

„Történt, hogy Budán, a Tölgyfa utca egy kispolgári lakásában a proviánt főhadnagy imponálni akart a feleségének, és szolgálati revolverével agyonlőtte azt a kedélyes kövér embert, akinek voltaképpen egész életében rossz pikáns novellákban, vagy érzéki karcolatokban kellett volna csak szerepelnie, akit az imádott nő mostanában bírái előtt »Der Kodelkának« vagy »Fleischhakkernak« emleget – holott ő bizonyosan azt hiszi valahol a Duna fenekén, hogy gyöngédebb szóval is megemlékeznek valaha róla, miután pénzét és életét feláldozta szenvedélyes szerelmének."

Így kezdődik Krúdy Gyulának a szokottól eltérő „bűnügyi tudósítása" arról az ügyről, amelyet egy a szárnyait bontogató pesti kabarében előadott, azóta is híres kuplé szintén megörökít: „Lédererné, Lédererné mi van a kosárban, Kodelkának, Kodelkának feje, keze lába."

Az ügy minden esetre jogi szempontból is tanulságosnak bizonyult. Lássuk tehát a tényeket. Kodelka Ferenc hentesmester szoros kapcsolatot ápolt Léderer Gusztáv csendőrtiszttel és feleségével, Lédererné Schwartz Micivel (bár számos jel szerint a „szoros kapcsolat" inkább az asszony személyére korlátozódott). Az anyagi gondokkal küzdő házaspár elhatározta, hogy Kodelka megtévesztésével szerez pénzt. E célból előadták Kodelkának azt a kitalált történetet, hogy egy gazdag külföldi üzletember ingatlanvásárlás miatt dollárt kíván beváltani, s ezért átmenetileg szüksége lenne 100 millió korona készpénzre, amit rövidesen 10-15%-os kamattal ad vissza. Lédererné azt is felvetette férjének, hogy a pénz megszerzése után Kodelkát el kellene tenni láb alól.

1925. január elején Kodelka a jó üzlet reményében 70 millió koronát átadott Lédererné-nek. Ekkor már tettek egy tétova kísérletet Kodelka megölésére: az asszony ópiummal kevert likőrrel itatta meg a náluk vendégeskedő hentesmestert, férje pedig borotvapengével elvágta az alvó sértett csuklóját. A nem súlyos sérülés okozása után azonban meggondolták a dolgot, s másnap az asszonynak sikerült a naiv hentessel elhitetnie, hogy részeg álmában üvegcseréppel vágta meg magát.

Pár nap múlva mégis rászánták magukat a terv végrehajtására. Erre hamarosan alkalom kínálkozott: Kodelka ígéretet tett, hogy január 7-én szokásos látogatásai keretében megint felkeresi a házaspárt. Mindezt Lédererék már az előző napokban tudták, így módjuk volt a cselekményre felkészülni. A férfi munkahelyén, a csepeli századirodán, próbalövést végzett régen használt fegyverével, azt állítva, hogy egy beszorult töltényhüvelyt akar eltávolítani. 7-én délután a várható vérnyomok eltüntetése érdekében lúgkövet vásárolt, majd másnapra mondvacsinált ürügygyel elkéredzkedett munkahelyéről.

Amikor este 9-10 körül hazaért, Kodelka – szokás szerint – már náluk volt. Lédererné azt javasolta a vendégnek, hogy ezúttal is aludjon náluk, el is készítette a fekhelyét. Ezután azzal tértek nyugovóra, hogy másnap korán indulnak a dollárbeváltási ügyet intézni. Miután Kodelka elaludt, Léderer Frommel típusú szolgálati fegyverével közelről fejbe lőtte áldozatát, a kiömlő vért Lédererné fogta fel egy lavórban. Kodelka értékeit, gyűrűjét, óráját, láncát és szivartárcáját magukhoz vették, a holttestet Léderer feldarabolta (még arra is volt gondja, hogy a 22 darabra vágott test egyes részeit megnyúzza, hogy az esetleges felfedezésekor állati tetemnek tűnjék), közben felesége lúgkővel felmosta a padlót. A testrészeket másnap Léderer több böröndben a Dunához cipelte és a folyóba dobta. Mindez

Zalatáj
XXIII. évfolyam
megyei közéleti havilap
Ára: 190 Ft

Fizessen elő a Zalatájra!

Olvassa az idén 22 éves lapot, amely minden hónapban, a harmadik csütörtökön jelenik meg!
Kényes témák, amikkel csak a Zalatáj foglalkozik.
Fizesse elő, így biztosan megkapja!
Előfizethető: szerkesztőségünkben (akár telefonon, faxon, vagy e-mailon)!

Előfizetési díjak:
1 hónapra 190 Ft, 1/4 évre 570 Ft, 1/2 évre 1.140 Ft, 1 évre 2.280 Ft.

A Zalatáj megvásárolható ügyfélszolgálatunkon is (Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4. I. em. 25.) hétköznapokon 8-tól 14 óráig.

Elérhetőségeink:
Zalatáj Kiadó,
8900 Zalaegerszeg, Rákóczi F. u. 2-4. Pf.: 381.
E-mailon: zalataj@zelkanet.hu
Telefon: 92/596-936, fax: 92/596-937

azonban nem maradt észrevétlenül, s a bizonyítékok hatására előbb az asszony tört meg (azt állította, hogy férje féltékenységből ölte meg Kodelkát), később Léderer is vallomást tett, azzal védekezve, hogy felesége becsülete megóvása érdekében, az asszony felbujtására cselekedett.

Léderert kivégezték, felesége életfogytig tartó szabadságvesztésből a háború után szabadult. Mesélik, hogy a Nagycsarnok környékén virágot árult, s fillérekért még a történet elején idézett kuplét is hajlandó volt reszkető hangon elénekelni...

A zalai darabolós gyilkos

Zala megye „Léderer-ügye" a Koma-gyilkosság volt 1956 utolsó napján Zalaegerszegen. Az eset felidézésében segítségül hívjuk a megyei napilap 1957. január 3-án megjelent számát.

„Az új év első napján már a kora reggeli órákban népes embercsoportok tárgyalták Zalaegerszeg utcáin a borzalmas gyilkosság ügyét. A hírek szájról-szájra járva sokat vesztettek hitelességükből, akkor még csak a Kossuth Lajos utca 18. szám alatti ház udvari lakásának falai ismerték minden részletében a szörnyű titkot.

A kaszaházi híd környékén járkáló embereknek feltűnt a kedd reggeli órákban egy bőröndöt cipelő nő, aki a jókora havon keresztül haladt a Zala folyó felé. Azonnal értesítették a legközelebbi rendőrjárőrt, és kezdetét vette az izgalmas üldözés. A nő, amikor észrevette, hogy követik, meggyorsította lépteit, s a kaszaházi malom közelében a bőröndöt kinyitva, tartalmát beledobta a folyóba. A rendőr figyelmeztető felszólítására menekülni igyekezett, azonban amikor a riasztólövés elhangzott, megállt.

Az igazoltatás során kiderült, hogy rendőreink Koma Máriát fogták el, aki az Állatforgalmi Vállalatnál dolgozott, mint anyagkönyvelő. A víz hamarosan felvetette a bőrönd tartalmát, s egy borzalmasan megcsonkított női hulla bukkant a szemek elé.

– Nem, nem érzem magam bűnösnek – mondotta az elvetemült, minden emberi érzéséből kivetkőzött nő a nyomozó szervek dolgozóinak, majd a megbánás legcsekélyebb jele nélkül elmondta a szörnyű gyilkosság történetét.

Az egykori Kossuth utcai háztömb… Az egyik udvari lakásban élt Koma Mária és áldozata.

Fotó: Göcsej Múzeum

Koma Mária már hosszabb ideje lakott együtt Rózsa Ilonával, az utóbbinak a Kossuth Lajos utca 18. szám alatti ház udvari lakásában. A kora esti órákban felkereste Rózsa Ilonát Óházi Gáborné, s arra kérte, hogy a közeli napok egyikén menjen el hozzá takarítani.

Rózsa Ilona betegségére hivatkozva nem vállalta a munkát, majd Óháziné távozása után Koma Máriával közösen vettek egy liter bort, hogy amellett fognak szilveszterezni. A bor hatására kisebb veszekedés kezdődött közöttük, amelynek során Rózsa Ilona szemrehányást tett lakótársnőjének, hogy miért küldi őt dolgozni, hiszen beteg. A vita hevében meglökte Koma Máriát, hogy az az ágyra esett. A gyilkos erre felkapta a szobában lévő éles baltát és azzal fejbeütötte szállásadóját, aki azonnal a padlóra zuhant.

A halálos ütés után néhány percre kiment levegőzni az udvarra, s ott határozta el rémes tettét az áldozat szétdarabolására.

A háztartásokban használatos közönséges »trancsírozódeszkára« húzta az áldozat nyakát, s azon levágta a fejet, majd belerakta azt nylonszatyrába. Ezután a combokat és karokat vágta le tőből, a törzset pedig belegyömöszölte egy mintegy 40 x 75 centiméteres barna bőröndbe. Hogy a levágott végtagokat is eltüntesse, azokat szabályszerűen kicsontozta, s a levágott húsdarabokat a kályhában elégette.

A minden emberi és erkölcsi érzésből kivetkőzött nő a hulla szétdarabolása után igyekezett eltüntetni a borzalmas gyilkosság nyomait. A vérfoltokat felmosta a padlóról, majd mint akinek a lehető legnagyobb rendben van a szénája, nyugodtan leült egy pulóvert kötni, megvárva, míg kivilágosodik és eltüntetheti az utolsó nyomokat is.

Ezt is a lehető legnagyobb hidegvérrel tette. Mielőtt elindult volna terhével a Zala folyó felé, a kályhából kiszedte az elégetlen húsdarabokat, és azt a WC-ben igyekezett eltüntetni. Ezután a trancsírozó deszkát mosta le a vértől, majd a szétdaraboláshoz használt baltát és késeket tisztította meg a vérnyomoktól.

A lakás Tüttösi utca felőli kijáratánál távozott és indult el a Zala felé. Nehéz terhével többször is meg kellett állnia és éppen ezzel vált gyanússá a járókelők előtt.

Hogy a bűnténye ilyen gyorsan fény derülhetett, köszönet jár azoknak a dolgozóknak, akik felhívták a rendőrjárőr figyelmét Koma Máriára.

Az ügyben a nyomozás még nem fejeződött be, de biztosra vehető, hogy rövidesen tisztázódnak a legapróbb részletek is, s a minden emberi érzésből kivetkőzött gyilkos hamarosan statáriális bíróság előtt felel szörnyű tettéért."

Statáriális bíróság előtt

A bírósági tárgyalás – mondhatni – társadalmi ügy volt Zalaegerszegen. A korabeli tudósítás szerint a tárgyalóteremben egy gombostűt sem lehetett leejteni.

S hogy mi történt a tárgyaláson? Cikkünk második, befejező részében ezt idézzük fel olvasóinknak.

Sikeridéző

2002-ben első – azóta egyetlen – *bajnoki címét* szerezte az élvonalban a *ZTE labdarúgócsapata*.

Tavaly – fennállása során először – *Magyar Kupa* döntőt játszott az egerszegi együttes, s noha nem sikerült legyőznie a bajnok *Debrecent*, így is dicséretes a szereplése.

Hogy ne maradjunk trófea nélkül, idézzük fel a bajnoki aranyéremhez vezető utat a *Megkoronázva* című kötet segítségével. A rengeteg fotót, statisztikai adatot, riportot tartalmazó könyv ismét megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvéttel megrendelhető. Ára: 2.500 Ft.

Érdeklődni:
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4.,
telefon: 92/596-936,
30/378-4465,
fax: 92/596-937,
e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

Egyedülálló korrajz

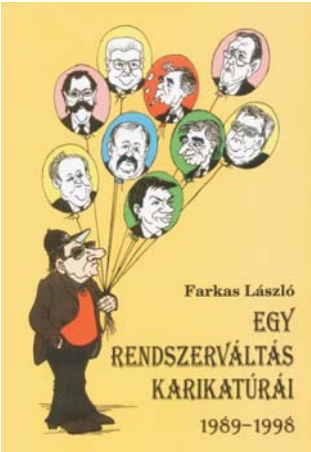

Rendhagyó kötetet ajánlunk lapunk olvasóinak. Farkas László a rendszerváltásnak nevezett átalakulás éveibe vezet vissza bennünket ironikus írásaival és összetéveszthetetlen karikatúráival.

A kötet megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvéttel megrendelhető. Ára: 1.500 Ft.

Érdeklődni: Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4.,
telefon: 92/596-936,
30/378-4465,
fax: 92/596-937,
e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

Mécs világítani megy?

Van még *SZDSZ*? A párt a legutóbbi választások eredményeképp látszólag kimúlt. A rendszerváltást követő évtizedek -számarányához mértenmértéktelenül nagy politikai s gazdasági potenciállal rendelkező pártja, az SZDSZ kipottyant a honi közéletet közvetlenül befolyásolók köréből. Nincsenek képviselői a Parlamentben és a zsíros apanázst biztosító igazgatótanácsokban sem.

Jelenleg egyetlen mobiltelefonszám jelenti a kapcsolatot a párthoz. A Parlamenten kívüli lét igencsak eldugaszolta a pénzcsatornák jelentős hányadát. Ám a nagy választási vereség a szellemet nem dugaszolta vissza végérvényesen a palackba. A szellem továbbra is itt él közöttünk. Az „SZDSZ -őssejt"-tel beoltott háttéremberek, a holdudvarhoz tartozó balliberális művészek, írók, közéleti személyiségek más címeken, „civilként" töretlenül harcolnak a jelenleg regnáló hatalom ellen.

A napokban a párt is lerázta magáról a nagy leégésben rápúpozódott hamut. Rendkívüli küldöttgyűlést hívtak össze, ahol egyebek mellett azon spekuláltak: „... hogyan lehet újra meghatározó szerepe egy piacpárti, a szabadság és szolidaritás elvét hangsúlyosan kezelő, modern liberális pártnak Magyarországon".

Nos, azzal tisztában vagyunk, hogy hová vezetett a szabad demokraták meghatározó szerepe az elmúlt húsz esztendőben. Az országrontásban való szerepük utcahosszal előzi a szocialistákét, akik a hatalom megtartásáért mindig megfaroltak a hozzájuk képest törpe SZDSZ-nek.

A küldöttgyűlésnek, a fentebb vázolt „felegyenesedés" óhaján kívül, volt egy figyelemre méltó epizódja. *Mécs Imre*, a párt alapító tagja, aki az elmúlt ciklusban a szocialisták frakciójában ült a Parlamentben, bejelentette, hogy visszaállítja tagságát az SZDSZ-ben.

Mécs Imre életútját mindenki ismeri, aki valamennyire is belelapátolt a politika mocsárvízébe. Az egykori 56-os halálraítélt az SZDSZ-ből való kilépése után hóhérainak utódjaival, a szocialistákkal együtt nyomkodta a gombokat az Országgyűlésben.

Most újra bejelentkezett a szabad demokratáknál, mint mondta, abban a reményben, hogy „...eme lépése egy folyamat kezdetét is jelenti".

f.l.

PRO ANIMALE KISÁLLATRENDELŐ

Zalaegerszeg, Bíró M. u. 10/a.
Tel.: (92) 325-085

DR. NÉMETH TAMÁS

kisállat-specialista klinikus szakállatorvos
sürgős esetben
tel.: 06 (30) 9595 165

Pályázatokhoz kapcsolódó kiadványok, újságok készítése szerkesztése megbízhatóan, gyorsan!

Érdeklődni: 92/596-936; 30/378-4465
e-mail: zalataj@zelkanet.hu

Horváth Óra, Ékszer és Zálogház

– Zálogitelek kedvező feltételekkel
– Törtarany felvásárlása
– Fizetési lehetőség arannyal: megunt, szakadt aranyékszerét napi tőzsdei áron beszámítjuk az általunk forgalmazott termékek árába

A kamat 1,59%/hó

Forduljon hozzánk bizalommal!

Lenti, Kossuth út 6. Tel.: (00 36) 92/351-333

A benzinár egyéb vonatkozásai

Naponta sokkolja a népet az üzemanyagok árának növekedése. Már az óvodás is tudja, hogy ettől lesz drágább a kisjátéka; az iskolás, hogy nem emelkedik a zsebpénze; a kereskedő, hogy már aznap drágábban kapja (és adja) az árut. Vagyis: mindenki.

Egy aspektust azonban nem nagyon szoktak vizsgálni: ez pedig a járművezetők által megtett heti, havi vagy éppen éves kilométerek száma. Ami bizony erősen csökken. Miért is érdekes ez? Amiatt örülhetnénk, hogy ezáltal kevesebb szennyezőanyag kerül a levegőbe, ám amiatt már kevésbé, hogy erőteljesen emelkedik a járművüket csak alkalmanként használók száma.

Kilovagolok egyet – mondottuk (előcitálva a grófok kedvenc mondatát) a hetvenes években, amikor még bagóért lehetett tankolni szupermodern Wartburgunkba vagy Zsigánkba. A pusztán kedvtelésből űzött autózás a maga módján megtette a hatását: edződött a sofőr. Hozzánőtt a járművéhez. Gyakorlatot szerzett kellemetlen szituációk közepette. Tudta, a ködöt nem érdemes „vágni", mert az árok csúnya dolgokat művelhet. Valahogy ráérzett arra is, hogy a víztől, jégtől, hótól csúszós úton miképp is kell navigálni, s terelgetni a kisebb ménest. Egyszóval: kezdett ura lenni autójának, motorkerékpárjának, s magának. Nyilván nem mindenkire igaz ez, de az önfegyelem kialakításában ennek is szerepe volt (a büntetések összege meg kifizethető volt).

A családdal, barátokkal vagy magányosan rótt kilométerek (különösképp az ismeretlen utakon) szép emlékeket eredményeztek a sérülésmentes hazatérés után. Igaz, kevesebb út, kevesebb (és sokkal kisebb teljesítményű) jármű volt akkortájt.

Egy szerényebb jövedelmű család is megtehette, hogy délutánonként vagy hétvégenként leruccanjon a Balatonra, a telekre. Ilyenkor a kormány mögé kerülhetett az anyuka vagy a gyerek is. Volt tehát kilométer bőségesen a járgányokban (nem véletlen, hogy eladás előtt divattá lett a kilométerórák visszaforgatása pár tízezer kilométerrel) és a pilótákban is.

Aztán elkezdtek emelkedni az árak, kellett a pénz másra is, s előbb-utóbb elmaradtak a kiruccanások, csak a legfontosabb utakra telt a büdzséből. Ma már a középrétegnek (ha egyáltalán szó lehet erről!) alig van esélye egy távolabbi autós víkendre. A szegényebbekről nem is szólva!

Szépen megszaporodtak a nagy autót terelgető gazdagok, akiknek teljesen mindegy a fogyasztás és az ár is. Ők aztán száguldoznak a még minimális vezetési gyakorlatukkal, s okozzák sorra a baleseteket. Érdemes a statisztikákat, baleseti jelentéseket megnézni, hány sport- vagy luxuskocsi van közöttük! Hiába a temérdek elektronika, de a fizika törvényeit kijátszón már nem tud segíteni más, csak Szent Kristóf, ha éppen szolgálatban van.

Az igazi vesztesek a fiatalok, akiknek alig van pénzük, de autózni azért szeretnének. Kevésszer vihetik el a papa járgányát, gyakorlatuk nincs, villogni pedig ugyancsak jó. Gyakorolni (edzeni!) szinte esélyük sincs, pedig vannak már tanpályák is. Az országutat azonban semmi sem pótolja, de a pénzszűke miatt erősen lecsökken a megtehető kilométerek száma.

Kétségtelen, hogy a baleseti statisztikák javuló tendenciát mutatnak, de azt is figyelembe kell venni, hogy ezek mögött hány megtett kilométer áll! Vitathatatlanul kevesebb, mint öt-tíz vagy több éve. Az „öreg rókák" ugyan rutinosak (még nyári gumival is képes autózni télen egy tapasztalt autós), de nekik is tudomásul kell venniük, hogy egy erős autó (motor nyomatéka!) nem fog úgy viselkedni, mint a „púpos" Warszawa vagy a még mindig vígan pöfögő Trabant!

Zavarban lenne a sorok írója, ha most valaki visszakérdezne: na és akkor mi legyen? Hm! Bölcs tanácsot nehéz lenne adni (butaságot – fogjunk össze az olcsóbb üzemanyagért! – pedig bosszantó), legfeljebb azt, hogy ideig-óráig el kell fogadnunk az adott körülményeket. Némi erőltetett optimizmussal hihetünk abban is, hogy egyszer majd csak csökkennek az árak, de ha nem, akkor jönnek az alternatív üzemanyagok, a kisebb fogyasztású (és olcsóbb!) járművek. A realitásokról az év elején jobb nem szólni...

Tudomásul kell azonban venni, hogy az ember reakcióképessége mit sem változott azóta, mióta a ló nyergéből átpattant egy kevésbé rázós, ám lényegesen veszélyesebb (s minő pech: sokkal kényelmesebb!) ülőalkalmatosságba.

Ismerve hazánk (de Európa más országainak is) országútjait, ma is érvényesnek nyilváníthatjuk a 30 évvel ezelőtti szlogent: „A ma autósai a tegnap országútjain közlekednek a holnap járműveivel..."

Tán az sem hangzik neveletlenül, ha megfogadjuk az öreg oktatók tanácsát: mi nőjünk föl az autónkhoz, mert az nem lesz képes leereszkedni az emberhez...

Ha újévi fogadalmaink közé vesszük, hogy több figyelmet fordítunk embertársainkra úton, járdán, vízen és levegőben, akkor bizonnyal megnövekedhet a járművezetés élvezetével, örömével megtett kilométereink száma...

Zatkalik

Mindennek a visszája?

Úgy tűnik, mostanában *Szanyi Tibor* a szocialisták első számú megmondó embere. Lépten-nyomon összeránt egy-egy sajtótájékoztatót, hogy kinyilatkoztassa az igazságot, vagyis az *MSZP* igazságát.

Az elmúlt szombaton is megszólalt Szanyi. Arról szólt a sajtómunkásoknak, hogy az MSZP szerint ha *Orbán Viktor* valamiről beszél, akkor annak nagy valószínűséggel az ellenkezője igaz.

Mint mondta, a szocialisták a jövőben ebből az alapállásból fogják alakítani a politikájukat. Orbán megnyilatkozásait úgy fogják értelmezni, hogy azoknak éppen az ellenkezője jelenik majd meg a gyakorlatban. Magyarra fordítva ez nagyjából annyit tesz, hogy Orbán Viktor „nagy valószínűséggel" folytatólagosan hazudik.

Eszünkbe jut egy pár évvel korábbi, balatonőszödi összejövetel, ahol szinte mindenki jelen volt, aki a szocialistáknál számított valamit. Szanyi Tibor is.

Az ottani sátorponyva alatt hangzott el az az ominózus mondat, hogy „Hazudtunk, reggel, éjjel meg este." A szónok az elfogyasztott „nyakolaj" hatásának betudhatóan keverte már a napszakok sorrendjét, de ez a dolgok mélyét tekintve elhanyagolható körülmény. A lényeg a napszakoktól független, éveken át tartó hazugságon volt és van.

A szónok az akkori miniszterelnök, *Gyurcsány Ferenc* volt, aki nagy nekibuzdulásában beismerte, hogy kormányzásuk addigi etapjában nem csináltak semmit, hogy végighazudták azt a két esztendőt.

Ehhez képest jön most Szanyi a „fordított alapállással". No comment.

f.l.

FARKAS PÁLINKA
Nagylengyel
Ősi zalai zamatok
– Bér- és kereskedelmi főzés
– Palackozás
– Kis- és nagykereskedelmi értékesítés
– Igény szerint cefrebeszállítás

• Anno 1982 •
Hungarikum
Várom régi és leendő ügyfeleimet!
Telefon:
92/380-037, 30/3358-311

„Nem csak nézni, látni is kell a fát”

Lajos Konrád munkái a pásztorfaragás remekei.

A pásztorfaragás jeles zalai képviselője a napjainkban is alkotó *Konrád Lajos* népi iparművész. *Zalaistvánd* egyik zsákutcájában találtunk rá otthonára, ahol lelkesen beszélt e szép mesterség értékmegőrzéséről és napjainkba való átöröklésére.

– Édesapám és bátyám is faragott mindenféle tárgyakat, melyekkel tele volt Búcsúszentlászlón a szülői házunk. Gyerekkoromban gyakran mentünk a szoboszlói erdőbe gyantás fáért, amivel begyújtottunk, s ilyenkor apám megkérdezte tőlünk: „Látjátok ott a fán a kaszabankót? (A kasza nyelének része – a szerk.) Tőle tanultam meg, hogy nem csak nézni, hanem látni is kell a fát.

A zalaistvándi ház berendezésében hangsúlyt kapott a fa, és a ház asszonyának, Anikónak (aki népi iparművész, hímző) sok munkája. A szoba egyik sarkában a sok-sok év munkájának eredményeként összegyűlt pásztorbotok sokasága, a falon faragott kobaktökök lógnak, a vitrines szekrény mesterien faragott ládikákat rejt.

– Tanult szakmám építész technikus, emellett hobbi szinten faragok ismerősöknek, magamnak, a családnak. A Zala Megyei Népművészeti Egyesület tagjaként mind többen bíztattak, hogy zsűriztessem a munkáimat, így immár több mint húsz évvel ezelőtt elnyertem a népi iparművész címet – folytatta a visszaemlékezést az idős mester, aki örömmel mesélt a pásztorbot faragás rejtelmeiről, érintve a nagy elődd, Király Zsiga személyét, aki a Dunántúl kiemelkedő pásztorművésze volt, valamint a pölöskei Breglovics Kálmánt, aki a szomszéd faluból járt át hozzájuk.

– Olyan fát használok, amely nem eres, mert az elviszi a mintát. Leginkább gyümölcsfát, így almát, szilvát, körtét, juhart, no meg igazi bakonyi somfát. A munka menete karcolással, más néven spanyolozással is történik, mint például az ékkarcolásos díszítés, de alkalmazom a domború-és lapos faragást, valamint a kristálymetszést is. Az említetett módszerrel sekélyen mélyítem a vonalakat, majd viaszt nyomkodok a mélyedésekbe. Bicskát és vésőt, úgynevezett bizsókot használok főleg, majd dörzspapírral lesimítom a végén – ismerteti tömören a szakma fortélyait.

A saját termesztésű kobaktök érésének és szárításának követően lehet neki látni a karcolásos díszítésnek, a konzerválásnak és a füstölésnek.

– A pásztorember mindig a maga környezetét formázta meg, így a mókust, madarat, a tölgyfát és a makkot, no meg a leveleket. A bot, melyet faragok, kínálja a mintázatát, a kígyót, ami a termékenység szimbóluma, és a madarat, a rozmaringot, a szerelmesek mintázatát, mind ezt a hagyománynak megfelelően. A lényeg a természethű ábrázolásban rejlik, így a munkáim között találunk olyan tárgyat, amit a fa gyökeréből faragtam ki. A kész botot – aminek faragása 50-60 óráig tart – parafin-és lenolaj segítségével kezelem le.

A sok év alatt megszerzett tudását közel tíz évig adta át a megyeszékhelyi Ady Endre Általános Iskola vizuális tagozatán. Napjainkban foglalkozásokat tart a Falumúzeumban, valamint a Gébárti Kézműves Házában és a Vajdaságban is. Az alkotni vágyó pedagógusoknak nyaranta táborokban mutatja be a népi játékok készítését.

Török Irén

CZOTTER IRODATECHNIKA

Zalaegerszeg, Gyimesi u. 36.

Másológépek, egyéb irodagépek, Tec Ma és Samsung pénztárgépek, kellékanyagok értékesítése és szervize. Másológépek bérelhetők.

Tel.: 06-92/320-258; 06-20/9510-824

Egy mázsa múzsa...

Hogy a frissiben elfogadott magyar médiatörvény érzékenyen érintette a magyarországi és a vele szövetséges nemzetközi liberális sajtó tudatmódosítóit, azt mi sem érzékelteti jobban, hogy karácsony előtt dalra fakadt az egész illusztris kórus, egyszerre cuppant a múzsa csókja többszáz mértékadó demokrata súlyos gondokkal redőzött homlokán, s felharsant a jól megkomponált, összehangolt nyafogás, ám korántsem a kiskarácsony, nagykarácsonyt raccsolják alkalomhoz illőn, hanem – mint az tőlük megszokott és elvárható – aggódnak, féltenek, elemeznek, tiltakoznak, fenyegetnek, gyanakodnak, figyelmeztetnek, elhatárolódnak...

Csak felsorolásszerűen, a teljesség igénye nélkül:

A *Freedom House* washingtoni központú civil szervezet bírálja a médiatörvényt, *Konrád Györgyöt* az 1933-as NSDAP hatalomra jutására emlékezteti az Orbán-kormány, (*Istenem, hát mi másra emlékeztethetné...)* az *Amnesty International* cenzúrától tart, *Neeli Kroes,* az Európai Bizottság alelnöke a sajtószabadságért aggódik, vezércikkben bírálja a *Times* a magyar médiatörvényt, Orbán PR-ja borzalmas az *Economist* kelet-európai térséggel foglalkozó *Eastern Approaches* nevű blogja szerint, *Jean Asselborn* luxemburgi külügyminiszter szerint nem biztos, hogy Magyarország méltó az EU vezetésére, s az Európai Bizottság fellépését sürgeti, *Alejandro Ulzurrun de Asanza y Munoz* a médiapluralizmust félti, (*személy szerint ettől sápadtam el leginkább)* magyarul figyelmezteti Orbánt a *Gazeta Wyborcza* mértékadó *(egyik legszebb szavuk...)* lengyel napilap, *Adam Michnik* főszerkesztő a magyar demokrácia lehetséges romlásáról ír, a *Washington Post* szerzője, *Anne Appelbaum* Pulitzer-díjas Kelet-Európa-szakértője *(az ilyen típusú nevekhez mellékesen jár a Pulitzer-díj...)* szerint Orbán hatalma a demokráciát fenyegető átok.

Hát itt tartunk, úgy tűnik kivertük a biztosítékot a túlparton, előbb a bankrendszer, majd kicsúszni látszanak mohó kezeikből a nyugdíjpénztárak, s most a sajtó is!

Azért néhány pozitívumot is látok a dologban, csakhogy végképp el ne keseredjünk.

Egyrészt jó ismét hallani ezt a nyolc éve nem hallott, jellegzetes orgánumú, kényesen demokrata kórust, már ezért az egyért is megérte a mostani kormányt megválasztani.

Másfelől – kínosan megszerzett tapasztalataink szerint – amitől ezek annyira óvnak bennünket, az nekünk csak jó lehet.

Végül – hogy jóleső aggodalmukat is eloszlassuk kissé – lássuk be, ahol ilyen jól szervezetten, fröcsögő gyűlölettel lehet a médiában becsmérelni az aktuális hatalmat, ott a sajtószabadsággal túl nagy baj nem lehet...

- najó -

Fenyegető fortissimo...

Azt azért sejteni lehetett, hogy a bankadó és a nyugdíjpénztárak után a médiatörvény erős lesz nekik...

Ezért nincs is abban semmi meglepő, hogy megszólalnak, szépen, sorjában.

A közelmúltban *Konrád György* mélymagyar érzelmű író vélt hasonlóságot felfedezni az NSDAP (Nemzetiszocialista Német Munkáspárt – a szerk.) 1933-as hatalomra jutása és az Orbán-kormány között, most *Schiff András* magyar – így nevezte az Origó hírportál – zongoraművész sikított fel fájdalmasan.

Schiff András, hol Londonban, hol Firenzében élő brit állampolgár, Yüko Shiokawa hegedűművész férje...

Ettől persze még magyar, sőt!

A Magyar Kultúra Követe, nem is akárkitől kapta a kitüntető címet, egyenesen Hiller Pistitől, egy évvel Kertész Imre Nobel-díjas író után, Pistiék ízlése legalább konzekvens volt, igaz, ami igaz...

Most tehát Schiff dalra fakadt, nem is akárhogy, nem is akárhol.

Tollat ragadott ugyanis, és írt!

Persze nem a Szabad Föld olvasói rovatába, hanem a Washington Postba, ők oda szoktak írni...

Írása aztán – természetesen – meg is jelent, az ő írásaik ugyanis meg szoktak jelenni a Washington Postban.

Ez egyébként érthető, egy mértékadó – gyönyörű szó, egyik kedvencük, általában ellenzékben használják gyakorta – lap ki mástól közölne politikai elemzést, mint egy zongoristától?

Véleményét ugyan megírhatta volna egyenesen a magyar médiának is, de mennyivel elegánsabb a Washington Postból megtudni, hogy mint vélekedik rólunk kultúránk nagykövete...

Hát megtudtuk...

Többek közt így:

„... a toleranciaszint Magyarországon rendkívül alacsony, a rasszizmus, a romák diszkriminációja, az antiszemitizmus, az idegengyűlölet, a sovinizmus és a reakciós nacionalizmus nagyon aggasztó."

Aztán így:

„ ... mindezek olyan emlékeket ébresztenek, amelyeket, azt hittük, régen el lehet felejteni."

Ó, az emlékek, Istenem, az emlékek...

Bevallom, hiányozna, ha Schiff nem hozakodott volna elő az emlékekkel, az antiszemitizmussal.

Egyrészt tőle ez minimum elvárható, másrészt ami bevált, az bevált, mint a londoni taxi!

Az antiszemitizmussal egyébként valahogy úgy van a szabad madarak közoktatásában szocializálódott magyarországi aranyifjúság, mint a súlyos betegségek latin nevével, nem tudja pontosan mit jelent, de biztos nagyon nagy baj lehet, ha már ilyen komolyan hívják...

No, mindegy, ez van, ezt írja rólunk kultúránk nagykövete.

S még ezt is:

„A médiatörvény a sokkoló eseményeknek csak az utolsó láncszeme. Az uniónak és az Egyesült Államoknak Magyarországon kell tartani a szemét."

Azért ez utóbbi idézet valódi igazgyöngy, jól jegyezzük meg!

Rajtunk lesz a Nagytestvér szeme, Schiff ígéri ezt, a zongorista!

Most mit lehet erre mondani?

Érveljünk tán azzal, hogy ahol az államalkotó nemzetet ilyen terjedelemben és ilyen habzó gyűlölettel lehet gyalázni a médiában, ott nem lehet túl nagy baj a sajtószabadsággal?

Vagy hozzuk fel toleranciánk bizonyítékaként azt a tényt, hogy egy ilyen Schiff bántatlanul beutazhat országunkba?

Netán fenyegessünk az egyensúly és a kölcsönösség alapján mi is, mondván, hogy a magyaroknak a Schiffeken kell tartaniuk szemüket?

Ez utóbbi egyébként nem lenne célszerű.

Egyrészt Schiffék nagyon érzékenyek, könnyen megbántódnak.

Másrészt ilyenkor, a karácsonyi nagy beiglievések után Schiff szemlélése nem nélkülözne minden emésztőrendszeri kockázatot...

-najó -

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk Önt, kedves
családját és ismerőseit
a szabadegyetem előadásaira.

2010/2011.

Magyar **M**ű**v**eltség **K**incsestára
Szabadegyetem
Szellemi Tanácsadó Testülete
*** Nagykanizsa ***

február 11
18.00
(P)

TERMÉSZETFELETTI KÉPESSÉGŰ EMBEREK I.
FEHÉRTÁLTOSOK – *a mágia, a jóslás, a természetfeletti lényekkel, túlvilággal, halottakkal való kapcsolatteremtés bizonyos módszereit birtokolták!*
„**Révedek, révedek, sólyomként rejtezem: Rejtezem, rejtezem, Turulként ébredek.**"
Szántai Lajos művelődéstörténész vetítettképes előadása

február 18.
18.00
(P)

A TEST ÉS A LÉLEK HARMÓNIÁJA
A magyar néplélek természetes öngyógyulása
Legyünk összhangban a természettel, hogy sokáig és egészségesen éljünk a Földön!
Rozgics Mária természetgyógyász vetítettképes előadása

Programszervező és művészeti vezető:
Rajnai Miklós *Bánffy Miklós-díjas bölcsész-magyar menekült*
rajnaimk@t-online.hu – rajnaimiklos@drilltrans.hu
Helyszín: **Halis István Városi Könyvtár**
(Nagykanizsa, Kálvin tér 4.)
******* **Az előadások ingyenesen látogathatók.** *******
MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK!

Hirdetésszervezőket
keresünk a megye minden részéből!
Érdeklődni lehet: 92/596-936, 8-12 óráig, illetve 30/378-4465.

Elérhetőségeink:
Telefon: 92/596-936,
fax: 92/596-937,
e-mail cím: zalataj@zelkanet.hu

Lapunk legközelebbi száma 2011. február 17-én jelenik meg.

Zalatáj

Megyei közéleti havilap

Kiadó-főszerkesztő: **Ekler Elemér**
Grafikus: **Farkas László**
Kiadja: **Dél-Nyugat Kiadó** Pethőhenye
Az ügyfélszolgálat címe: **Zalaegerszeg, Rákóczi út 2-4.;** 8901. Pf.: 381.
Telefon: (92) 596-936; Fax: (92) 596-937; E-mail: zalataj@zelkanet.hu
Készült: **Göcsej Nyomda Kft.**
Zalaegerszeg 2011.
ISSN: 0865-1353
Terjeszti: a Kiadó és a Magyar Posta
Előfizethető a postahivatalokban és a szerkesztőségben.
Előfizetési díjak: 1 hónapra 190 Ft, 1/4 évre 570 Ft,
1/2 évre 1140 Ft, 1 évre 2280 Ft.

Köszönet és gratuláció

Győrffy Zoltán, a nyomda vezetője átveszi a díjat Gyutai Csaba polgármestertől.

Hagyomány *Zalaegerszegen*, hogy az újévi fogadáson adják át a megyeszékhely *innovációs díját*. Ebben az elismerésben azok részesülnek, akik kiemelkedő építő tevékenységgel öregbítik saját és városuk hírnevét.

Ezúttal a *Zalavíz Zrt.* és a *Göcsej Nyomda* részesült ebben az elismerésben. A *nyomda kiadónk* megalakulása óta (1989) partnerünk, lapjaink szakavatott kivitelezője. A több mint két évtizedes együttműködésünket mindvégig a korrekt kapcsolat, a jobbító szándék, a szakmai előrelépés jellemezte.

E kitüntetés kapcsán nem is tudnánk az alkalomhoz méltóbban kifejezni elismerésünket a nyomda vezetőinek és dolgozóinak, mint úgy, hogy azoknak az újságoknak a hasábjain gratulálunk, amelyek megjelentetésében jelentős szerepet vállalnak kitűnő munkájukkal.

Köszönjük!

Ekler Elemér
kiadó-főszerkesztő

Ami a naptárból kimaradt

„Csak" a keresztény ünnepeket felejtette ki diáknaptárából az *Európai Bizottság*. Számos hasznos információt tartalmaz az EB iskolásoknak készített naptára: a gyerekek tájékozódhatnak belőle a világháló veszélyeiről, a maroktelefon helyes használatáról és az energiatakarékosságról, továbbá szerepelnek benne a zsidó, muzulmán és hindu vallási ünnepek is.

Azok a diákok viszont, akik a pünkösdi vagy a húsvéti ünnepre kíváncsiak, semmit nem találnak, a keresztény ünnepnapok ugyanis teljesen hiányoznak a naptárból – adja hírül a *Die Welt*. Pedig azért még él néhány keresztény Európában, az EU és néhány nyugat-európai állam vezetőinek minden igyekezete ellenére.

✓ **Kulcsmásolás**
(laponmart, pontfúrt, immobiliseres kulcsok is)
✓ **Cipőjavítás**
✓ **Élezés**

Zalaegerszeg, Széchenyi tér 5. (Levéltár udvar)
Nyitva: H-P 7^{30} - 17^{00}, Szombat 8^{00} - 12^{00}
Ebédszünet 11^{00} - 12^{00}
Telefon: + 36 30 471 1000

Zalatáj humorda

Reszortfelelős: Farkas László

Külön angol

– Arra kérem, tanár úr, hogy először a fontosabb szavakat tanítsa meg a gyereknek. Ilyeneket, mint biznisz, mani stb…

Alternatíva

– Rendszerint összeveszünk a férjemmel vasárnap azon, hogy templomba menjünk-e vagy shoppingolni a plázába.

Konzekvencia

– Alighanem ott hibáztuk el, hogy a tőlük felvett kölcsönökkel harcoltunk a kapitalisták ellen…